

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí v Bratislave 9. júla 2009 v trestnej veci obžalovaného **M. K.** **pre prečin neoprávneného výrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty spolupáchateľstvom** podľa § 20, § 219 ods. 1 Tr. zák. a iné, vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 2 Tos 45/2009, o návrhu na odňatie a prikázanie veci takto

r o z h o d o l :

Trestná vec obžalovaného **M. K.**, nar. X., vedená na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 2 Tos 45/2009, a na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 28 T 52/2009, **sa týmto súdom neodníma.**

O d ô v o d n e n i e :

Na Okresnom súde Žilina sa vedie proti obžalovanému M. K. trestné konanie na podklade obžaloby okresného prokurátora, ktorú podal na okresnom súde dňa 28. mája 2009 pre prečin neoprávneného výrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 219 ods. 1 Tr. zák. (bod 1/ obžaloby) a pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. (body 2/ - 3/ obžaloby), ktorej trestnej činnosti sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. Obžalovaný sa nachádzal vo väzbe, pričom spolu s obžalobou postúpil súdu žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby ako aj svoje zamietavé stanovisko k jeho žiadosti.

Trestná vec bola elektronickou podateľňou okresného súdu pridelená pod sp. zn. 28 T 52/2009, na vybavenie samosudkyni JUDr. Erike Bebčákovej.

Samosudkyňa vzhľadom na väzbu obžalovaného nariadila jeho výsluch za účasti prokurátora i obhajcu obžalovaného na deň 11. júna 2009 o 13.00 hod.

Dňa 1. júna 2009 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť obžalovaného o odňatie a prikázanie jeho trestnej veci z pôsobnosti Okresného i Krajského súdu v Žiline. Svoju žiadosť odôvodňoval tým, že oba sudy rozhodujú nezákonným spôsobom, čo v ňom vyvoláva pochybnosti o spravodlivom súdnom procese. Ďalej uvádzal, že ničoho sa nedopustil a napriek tomu sa nachádza vo väzbe. Žiadosť obžalovaného bola 2. júna 2009 odstúpená procesnému súdu na ďalší postup.

V priebehu výsluchu pred samosudkyňou obžalovaný vyhlásil, že trvá na svojej žiadosti o odňatie a prikázanie veci, ktorú adresoval najvyššiemu súdu. Na otázku samosudkyne, či vznáša námietku zaujatosti, obžalovaný uviedol, že námietku nevznáša. Po výsluchu obžalovaného samosudkyňa vyhlásila uznesenie, ktorým podľa § 238 ods. 3 Tr. por. s poukazom na § 72 ods. 1 písm. e/ Tr. por. ponechala obžalovaného vo väzbe. Ďalším výrokom podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietla žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby a podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijala písomný sľub obžalovaného na nahradenie väzby. Taktiež podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. neprijala návrh obžalovaného na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti všetkým výrokom uznesenia zahlásil obžalovaný sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu osobitným podaním.

Samosudkyňa postúpila trestnú vec obžalovaného v dôsledku jeho sťažnosti nadriadenému krajskému súdu s upozornením, že obžalovaný žiada odňať vec i krajskému súdu.

Vec došla na Krajský súd v Žiline 22. júna 2009 a pomocou technických prostriedkov bola pridelená na vybavenie do senátu Juraja Krupu pod sp. zn 2 Tos 45/2009, ktorého ďalšími členmi sú sudkyne JUDr. Dana Wänkeová a JUDr. Eva Kyselová. Predseda senátu zabezpečil vyjadrenie sudcov odvolacieho súdu a spis predložil najvyššiemu súdu na rozhodnutie o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade predloženého návrhu a po preskúmaní predloženého spisového materiálu zistil, že v prejednávanej veci nie sú splnené zákonné podmienky na odňatie predmetnej trestnej veci Krajskému súdu v Žiline a Okresnému súdu Žilina a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Inštitút odňatia a prikázania veci v zmysle citovaného zákonného ustanovenia znamená prelomenie ústavnej zásady, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a je výnimočným opatrením. Možno ho aplikovať iba vtedy, ak pre takýto postup existujú dôležité dôvody. Platná právna úprava bližšie nedefinuje pojem „dôležité dôvody“, ale je nepochybné, že musí ísť o skutočnosti, ktoré sú svojou povahou výnimočné. Význam, resp. dôležitosť dôvodu pre aplikovanie tohto výnimočného opatrenia na zmenu miestnej príslušnosti súdu musí byť porovnateľná s významom ústavného princípu neodňateľnosti zákonnému sudcovi.

Súdna prax za dôležité dôvody považuje také, ktoré v konkrétnom prípade umožnia celkove lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenia jeho účelu iným súdom toho istého druhu a stupňa, než súdom miestne príslušným. Takýmito dôvodmi sú predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú náležité zistenie skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, výchovné pôsobenie konania a čo najrýchlejšie, avšak zákonné a spravodlivé prejednanie a rozhodnutie veci. Za dôležité dôvody v zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba podľa ustálenej súdnej praxe považovať aj zistenie takých skutočností, ktoré pre svoju závažnosť môžu opodstatňovať vznik pochybností o nezaujatosti príslušného súdu, znamenajúcej napokon vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu vrátane predsedu a podpredsedu z rozhodovania.

Z ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých

sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencovi alebo pre pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní.

Podľa ustálenej súdnej praxe sa pomerom k prejednávanej veci rozumie, že uvedený orgán alebo jemu blízka osoba boli poškodení prejednávanou trestnou činnosťou a pomerom k osobám, ktorých sa úkon priamo týka a k ďalším osobám uvedeným v citovanom ustanovení sa rozumie, že je k uvedeným osobám najmä v pomere príbuzenskom, švagrovskom, druha a družky, prípadne vo vzťahu úzko priateľskom alebo nepriateľskom. Osobami, ktorých sa úkon priamo týka, sú najmä strany trestného konania.

Účelom tohto ustanovenia o vylúčení orgánov činných v trestnom konaní, teda i sudcu a prísediaceho, je upevniť dôveru účastníkov konania i verejnosti v nestrannosť postupu orgánov činných v trestnom konaní. Preto je potrebné zabezpečiť, aby sa na rozhodovaní nepodieľal ten sudca, ktorý má k prejednávanej veci alebo k vyššie vymedzenému okruhu osôb taký vzťah, ktorý môže objektívne vzbudiť pochybnosť o jeho spôsobilosti rozhodovať nestranne. Uplatnenie ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. o vylúčení orgánov trestného konania preto prichádza v úvahu iba vtedy, ak je existencia takéhoto vzťahu, resp. pomeru spoľahlivo preukázaná.

V posudzovanej trestnej veci, ako vyplýva z predloženého spisového materiálu, žiadna takáto skutočnosť nebola zistená. Z priložených vyjadrení sudcov krajského súdu vyplýva, že ani jeden zo sudcov obžalovaného nepozná a necíti sa byť zaujatí. Samosudkyňa okresného súdu sa taktiež necíti vo veci zaujatá, napokon ani samotný obžalovaný nevzniesol voči nej námietku zaujatosti. V celom procesnom spise sa nenachádzajú žiadne dôkazy, resp. skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť pochybnosti o nezaujatosti sudcov krajského súdu, resp. okresného súdu. V tejto súvislosti najvyšší súd obžalovanému pripomína, že ani v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č. III. ÚS 163/03 z 25. februára 2004, na ktorý obžalovaný poukazuje vo svojom návrhu, neboli zistené dôvody, ktoré by vzbudili pochybnosti o nezaujatosti vyššie spomenutých sudcov (str. 9 nálezu). Nestačí iba vysloviť pochybnosti o zaujatosti sudcov. Pre postup v zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. je potrebné tieto pochybnosti doložiť konkrétnymi dôkazmi, čo sa v posudzovanej veci nestalo.

Najvyšší súd preto dospel k záveru, že sudcovia Krajského súdu v Žiline ani sudcovia Okresného súdu Žilina nie sú vylúčení z úkonov trestného konania v posudzovanej trestnej

veci obžalovaného M. K.. Neboli zistené ani iné dôvody pre postup v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por., a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 9. júla 2009

JUDr. Milan K a r a b í n , v. r.
predseda senátu

Vyhotovil : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová